

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmando ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

22. Inueni Dauid filium lesse, virum secundùm cor meum, qui faciet omnes voluntates meas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

22. Inueni David filium Iesæ, virum secundum
cor meum, qui faciet omnes voluntates meas.

Bonam hoc loco quæstionem proponit David Caluinus. *Hic queritur (inquit) quum Da-*
uid tam grauior lapsus sit, quomodo Deus continua
obediens iæ testimonium illi reddat. Duplex (inquit)
responso est. Nam ad continuum potius tenorem
vitæ quam ad singula Davidis opera respexit Deus.
Hæc responso sana & orthodoxa est, ac ve-
tustissimis doctrinisque Patribus confor-
mis. Sicenim D. Basilius: Vtrum vult Deus In homil.
sanctis impi tare? unumne peccatum, an multam iu-
nitiam? Peccatum fecit. At multas quoque iusti-
tias fecit. Quidiustum est apud iustum Deum? An ut
paucorum memor sit, an ut multorum obliniscatur?
Sit æquilibrium. Si peccata plura fuerint, censeatur
peccator: si verò plures iustitiae, aestimetur iustus.
Nostra enim omnia ex eo quod superat aestimantur.
Itaque iustum tanquam homines. Iustitiae ratio
non est eadem quæ peccati. Vnde Filius Dei iustitia
dicitur veluti absoluta sine peccato: nos verò ex iu-
sticie participatione iustum sumus. Hæc magnus
ille Basilius. De codem Dauides sic etiam
B. Hieronymus: Multis alijs bonis sua vitia Lib. 2. cō-
compensauit. Neque enim iniustus est Dominus, vt tra Iouian.
tantum peccata condemnet, & bonorum operum non
meminerit. Nec dissimiliter D. Ambrosius: In Apolo-
Consideremus nunc opera Davidis quibus potuit te- gia David
gere peccatum. Etenim quia sine peccato esse non
potest humana fragilitas, cauendum ne plura sint
peccata

peccata quam opera virtutum. Et paulo post:
Omnia nostra quasi in trutina ponderantur. Si bonis factis peccata præponderant, præcedunt ad indicium; contra verò si bona præponderant. Moxq[ue] de Dauide concludit: Sic dilexit Dominum, nimia charitate peccatum omne tegeret atque abscondere. Hæc ille. Bona igitur & firma responsio hæc est, Dauidem virum vocari qui faciat omnes voluntates Dei, tametsi quædam fecit contra voluntatem Dei, quia non de illis rarioribus peccatis, sed de continuo eius cursu ac tenore, quo in mandatis Dei ambulauit, exquirens & custodiens legem Dei in toto corde suo, illud Dei testimonium intelligi debet.

*Iustus in
hac vita
qualis.*

Porro ex hac responsione & illud colligimus, iustos esse coram Deo in hac vita, & viros esse secundum cor Dei, qui etsi grauius interdum labantur, nec omnia Dei mandata omni tempore obseruant, totius tamen vitae cursu & tenore considerato, totam legem seruare & omnes Dei voluntates facere censentur. Vnde rursus ex hac ipsius Caluini responsione vera & orthodoxa, illud hereticorum axioma euertitur, quo astruunt neminem ex legis obseruatione iustum coram Deo esse posse, nisi qui tota legem exactissime seruauerit, ita ut unum eius iota non sit transgressus. Et quippe David vir secundum cor Dei, id est, iustus coram Deo, & faciens omnes voluntates eius, absque tam exacta & perpetua legis obseruatione, imo cum aper-

ta &c

ta & grauissima eius transgressione: adulterio videl. & homicidio vno quasi habitu perpetratis: homicidio quoque non vulgari, sed ex varijs circumstantijs indignissimo. Ceterum acerba subsequuta pœnitentia, aliaque viri excellentes & innumeræ virtutes, ita illorum scelerum memoriam coram Dco deleuerunt, vt, perinde ac si perpetrata fuissent nunquam, omnes Dei voluntates fecisse dicatur. Quod & his verbis Augustinus docet: *Cum præscrevit Deus Davidem peccatum, & peccata sua pia humilitate & sincera pœnitentia delecturum; cur non diceret Deus, Inueni David secundum cor meum, cui non erat imputaturus peccatum tam multa bona facienti, & cum tanta pietate viventi, & ipsa pietate pro peccatis suis sacrificium contriti spiritus offerenti? Hac ille. Hanc sane totam saluberrimam & consolatione plenam doctrinam hic locus docet, dataque à Caluino responsio confirmat.*

Sed verò, vt hanc illi responsonem ipsa veritas extorsit, ita quia non admodum illa placebat, (quid enim ex ea sequeretur, ignorare non potuit) aliam annexit, quasi quem priorem corrigat. *Deinde (inquit) non tam pro eius merito sic eum ornavit, quam in Christi iugrationem.* Et paulò post, priori responsonie repetita, quam (vt dixi) ipsa veritas extorsit, addicēs; *Quamus grauissime peccaverit David, quia tamen toto vitæ cursu Deum sequutus est, sine exceptione laudatur quod in omnibus obedientem se probuerit*

Ad oīo
Dulcitat
q. 5.

præbuerit Deo ; iterum veluti alteram corre-
ctionem, alteram responcionem adiungit:
*Quanquam, ut iam dictum est, altius nos deducit
Spiritus: in modo communis fidelium omnium vocatis
in Christo capite hic nobis depingitur.* Strictè &
concisè latens suum venenum lectóri infundit : sic quidem ut à suis satis intelligatur,
à Catholicis tam euidenter deprehendi
& argui nequeat. Ait in hoc Davidis elogio,
quod fuerit vir secundum cor Dei, faciens omnes
voluntates eius, communem omnium fidelium
vocationem depingi. Et quomodo? In Christo
capite. Quid hoc enigmatis est? Nempe
quemadmodum omnium fidelium vocatio
communis, id est, tota iustitia & laus & com-
mendatio cuiuslibet fidelis (iuxta senten-
tiam Caluini) non nisi in Christo est, qua-
tenus tota Christi iustitia suis membris co-
municatur, illisque imputatur, sic David
hoc insigni elogio (iuxta Caluinum) orna-
tur, non pro eius merito, sed in Christi gra-
tiam, & propter Christum capitur, Christi vi-
delice iustitiam illi communicatam & im-
putatam. Et ad hunc sensum sublimiorem
Spiritum Sanctum nos ait deducere. *Altius*
(inquit) nos deducit Spiritus. Arqui spiritus
iste Caluinianus, aut Lutheranus, aut certè
Satanicus est, qui veram Spiritus Sancti
sententiam, ex diametro ei contradicens,
subuertit. Si enim David vocatur vir secun-
dum cor Dei, & faciens omnes voluntates Dei, non
pro eius

Scripturæ
diuinæ
Corru-
ptio.

pro eius merito, non quia verè talis erat, sed quia in Christo capite sicut omnes alij fideles (est enim communis hæc omnium fidelium votatio, ait Caluinus) talis per imputationem censetur & habetur, profectò falsa est responsio, quod ad continuum tenorem vitæ eius Deus respexerit, eum sic vocans, & quod, quia toto vitæ cursu Deum sequutus sit, ideo sine exceptione à Deo laudatur, veluti qui in omnibus obedientem se probauerit Deo. Denique de quolibet fideli itixta hunc sensum nō secus quam de Davide dici potest ac debet, *Vires t' secundum cor Dei, faciens omnes voluntates eius.* Ita, ut dixi, totam Spiritus S. sententiam spiritus iste Caluinianus funditus euertit. Sed temperare sibi non potuit Caluinus, quin manifestæ veritatis luci (alijs suis principijs tam aduersæ) aliquas tenebras offunderet, & puritatem diuinæ Scripturæ suo admixto veneno inficeret.

Ad Caluinii toxicum non nihil roborandum adiecit Marloratus hæc verbæ: *Sic multa de Solomone leguntur, quæ verius Christo quam Solomoni competunt.* Cui responderemus, multa quidem de Solomone legi, quæ excellentiū Christo competit quam Solomoni, effundit Marlorati trigida suffusa cius in permultis ille typus erat; non tantum verius, quasi etiam Solomoni verè ac propriè sine ullo mēdacio aut fuso illa non competenter. Solomon verè sapientissimus Regum Israel fuit, verè pacificus, verè tem-
plum

plum Deo primus dedicauit, verè amplissimum regnum tenuit per omnes Palæstinae fines. Christus tamèn multò excellentius

Coloff. 2: omnes scientia & sapientia thesauros in se reconditos habuit; multò excellentius pacem toti

Hebr. 9. mundo attulit; multò perfectius tabernaculum vel in sacratissimo corpore suo, vel in Ecclesia sua, Deo dedicauit; multò excellentius

Psl. 71. domina ur à mari usque ad mare, & usque ad extremitates terræ. Sic David verè erat vir secundum cor Dei, & verè fecit omnes voluntates Dei, sensu quo dictum est. Sed multò excellentius Christus ille est de quo Pater è cœlo dicit,

Matt. 11. In quo mihi bene complacui. Hæc in Christo superexcellens excellentia, donorū gratiæ in membris suis veritatem non tollit: quod sua commentaria imputacione suadere conantur hæretici.

27. *Qui habitabat Hierusalem, & Principes eius, bunc ignorantes, & voces Prophetarum, qua per omne Sabbathum leguntur, indicantes implenerunt.*

Scripturae **vane** **lectio-** **etant** **hæ-** **retici.** **Q** Via legis & Prophetarum per singula

sabbata in Iudaorum Synagoga lectio facta est, Ecclesiæ Catholicae taxare in precedentibus hæretici interpretes voluerunt, quod propter cantum Ecclesiasticum suppressa in illis erat Scripturarum lectio. Eorum calumniae eo loco satisfactum est. Nuc

hoc loco aduertere contra horum temporum